

7.12.51, יום ו'

קרוב לשמונה בבוקר יצאנו מחצבה. בעין יהב ובבאר מנוחה עמדנו זמן קצר. בעין גדיאן מקימים משק, אך הוויכוח בין הצבא לבין מחלקת ההחישבות על מקום "הנקודה" מעכב חקטת הנקודה. בקרנו בטחצבי "הטנגן" והנחושת בודי מוניע - בעוד חודש או חודשיים ידעו הסיב והכמות של המחכות, ובשמים הגענו לבאר אורה. נפעמתי מהמראה. איני יודע אם יש עוד כנקודה זו בעולם. רק לפני שנתיים היחזרתי נקודה קודמת בחוף ישימון ריק עזוב ושומם אחד קללת אלהים ניתכה עליו. עכשיו זה גן עדן: מרבדי דשא, עצי פרי ועצי סרק, ירקוח, לולי תרנגולים, וברווזים, ברכת שחיה, שדרות, מפעלי הידרופינק מוצלחים והמון נוער. זוהי נקודה גדנע. באים הנה נערים ונערות לשבועים לעבוד. הנערים והנערות שבאו הם מגימנסיה שלוה בת"א - והם מצטערים על שבעוד שלושה או ארבעה ימים עליהם לשוב. זוהי נקודה לביוון ולחפארת.

בחמש לפנות ערב הגענו לאילת.

בערב - מסיבה באנטיטיאטרון. סיטרהי בקצרה על חולדות אילת בימי סלכי יהודה (שלמה, יהושפט, ועוזיה) וערכה לעתידנו. להקה צבאית הנעימה הערב.

8.12.51

סיירנו סביבה אילת - במצודה, נחל שלמה, שנת חיים, השיכונים שעומדים לחסחיים, עלינו לעין נטפים (נקורת שחל), ובשמים המראנו בדקוסה לשדה החקופה בעקרון ומשח חזרהי לירושלים.